

wona a mišne pšomje se huderj. Potom sžyni Pětko tu pochorńu na semju, pšchikadašcho šuchy list a gakuški a skoro bubotafcho wjašokly hogen pšchi Robinsonowyma nogoma. Wjašokly a s požiwanim glědašcho Robinson na to tšchojeńe.

Juro: „Žo ga pak běšcho Pětko tak malšnje hogen dostał?“

Man: Won běšcho w lěžu sprochněwe dřewo wšel a tošame šchurował, až se sažagli.

Jan: „Šchał jo Robinson to teke žyni, weto nějo žednogo hogńa frydnuł, ale won deće nějo to pšchawě rošměł.“

Man: Robinson we šwojom wjašelu nad hogńom, šapali pochorńu a chwatašcho s Pětkom domoj, žož jederne hogńišcžo nakáže, aby luby hogen jomu wězej něhujščeł. Potom chwatašcho do grože, wese lěpšche jagńetko a šarěša jo, aby šašej ras pjazen mogał jěscž. Pětko ju hobraščašcho aby rědńe brunowata była. Tuchylu šatka Robinson kuš šoloneg měša do gjarnza, naběli kulow, te šobu a wodu nutsch a dšujko něwarnowašcho, ga běšcho hobeđ gotowy, kaž jen dawno měł nějo.

Pětko glědašcho s požiwanim na Robinsona, pšcheto wot warena we gjarnzach nějo won zaš žyweńa niz wižel. Ako woda we gjarnzu se warišch chopi a se šchumenim běžášch, měńašcho won, až jo šwěre nutsch, kenž wodu wen chyta. Aby šchyfnu něhuchytało, tšchěšcho Pětko jo šapišch a pšchime se šwojeju ruku nutsch. Ale we tom šmyrkńeńu tak šašchika, až zeša gora šadža. Robinson we šwojej jamě to škyšhajuzy, němyšlafcho